

Paramaribo, 7 december 2020

Aan: de voorzitter van De Nationale Assemblée
Dhr. Marinus Bee MSc., LL.B

Van: Litt.D.ir. Michael Ashwin Adhin
Gewezen vice-president van de Republiek Suriname

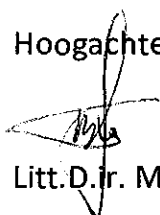
Betreft: aanbieding "Verklaring M.A. Adhin inzake de vordering van de
Procureur Generaal tot in staat van beschuldiging stelling"

Geachte voorzitter,

Middels dit schrijven bied ik u een exemplaar aan van mijn verklaring die ik heb afgelegd aan de hoorcommissie, inzake de vordering van de Procureur Generaal tot het in staat van beschuldiging stellen van ondergetekende zijnde de gewezen vice-president van de Republiek Suriname. Gelieve mijn verklaring ook ter beschikking te stellen van alle overige leden van uw geacht college.

U veel wijsheid toewensend in de verdere behandeling en afhandeling van deze vordering, verblijf ik met de vriendelijke groeten.

Hoogachtend,

Litt.D.ir. M. A. Adhin

Bijlage:

- Verklaring M.A. Adhin inzake de vordering van de Procureur Generaal tot in staat van beschuldiging stelling

DE NATIONALE ASSEMBLEE	
Ingek.	7 december 2020
Agenda no.	1990/20
Verwezen	
Naar	

**Hoorcommissie vergadering van de Nationale Assemblée
d.d. maandag 7 december 2020**

**VERKLARING VERHOOR IN HET KADER VAN HET VERZOEK VAN DE P.G. TOT
HET IN STAAT VAN BESCHULDIGING STELLEN VAN ADHIN, MICHAEL ASHWIN**

Meneer de Voorzitter, geachte commissieleden en toehoorders,

Dank voor de gelegenheid mij geboden mijn verweer te doen op de vordering van de Procureur-Generaal betreffende het tot het in staat van beschuldiging stellen van de gewezen Vice-President (nader te noemen VP) Adhin, Michael Ashwin.

In de eerste plaats ontken ik mij schuldig te hebben gemaakt aan enig strafbaar feit waarvan ik beschuldigd word. Middels citering en opmerkingen c.q. weerleggingen uit het resume aangehecht bij de vordering, zal ik ingaan op deze beschuldigingen.

In het resume, valt te lezen:

Ik citeer:

“...mevr. Muskiet, zijnde de directeur van het Kabinet van de Vice-President van de Republiek Suriname, aangifte gedaan had....contra medewerkers van de afdeling Communicatie Unit van het Kabinet van de Vice-President en tegen de toenmalige Vice-President...”

Ook citeer ik:

“Bedoelde aangifte is gedaan middels een schrijven, de dato 17 september 2020, gericht aan de Advocaat-Generaal Mr. G. Paragsingh, met daaraan gehecht als bijlagen een rapport van de directeur vernoemd betreffende “Apparatuur Communicatie Unit Kabinet Vice-President””.

Alsook:

“..is er op vrijdag 2 oktober 2020, nadat er een afspraak is gemaakt met de directeur voornoemd, een bezoek gebracht aan haar op het Kabinet van de VP ter in beslagname van de apparatuur in kwestie t.b.v. de Justitie.”

Waarbij ik als volgt reageer:

Nadat mevr. Muskiet door mij persoonlijk was aangetrokken en gedurende een jaar al zodanig als waarnemend directeur had gefunctioneerd bleken er al gauw strubbelingen te ontstaan tussen haar en het personeel hetgeen mij had genoopt haar te ontheffen. Die ontheffing kon helaas niet omdat zij reeds in de functie als *waarnemend* directeur had gediend en wetshalve noodzakelijkerwijs benoemd zou moeten worden, alvorens tot ontheffing overgegaan kon worden. Deze mededeling was haar ook reeds gedaan.

Intussen was de vervroegde Regeringswisseling al een feit. Mijns inziens is de mevrouw in kwestie op wraak en rancune uit tegen o.a. mijn persoon, vanwege mijn oordeel omtrent haar functioneren en besluit haar te ontheffen. Haar houding en gedrag al geruime tijd tegenover het personeel in het bijzonder Hoofd Technische Dienst dhr. Ramkhelawan, Secretaris van de RvM mevr. Ormskerk en Hoofd ICT dhr. Dankerlui zijn belangrijk vast te houden in deze zaak.

Vastgesteld moet worden dat de aangifte wordt gedaan door mevr. Muskiet zonder dat haar superieuren daar kennis van dragen, en zoals later in mijn relaas zal blijken, dat die een compleet andere mening op na houden.

Dit is ook zeker in strijd met het gegeven dat de ex-VP en huidige VP afspraken hebben lopen over het gebruik van goederen in de periode na de

Regeringswisseling, daar spullen door de ex-VP (als persoon aangekocht) ter waarde van SRD 150.000 nog op het Kabinet gebruikt worden, en dus omgekeerd billijk was dat ook de ex-VP nog gebruik kan maken van goederen alsook manschappen, totdat alles goed is uitgezocht en terecht is bij de eigenaren. Dit soort afspraken in transitieperioden zijn gebruikelijk en vanzelfsprekend, zeker in dit geval gezien de vervroegde Regeringswisseling van bijkans één maand eerder dan gepland.

Verder geeft mevr. Muskiet in haar Proces-verbaal aan: "Bij deze inventarisatie bleek dat apparatuur behorende tot de inventaris van de afdeling Communicatie Unit ontbrak."

Hieromtrent het volgende:

Los van het feit dat het zeldzaam is dat er Inventarisaties worden opgemaakt van spullen op het Kabinet of Ministeries, zou na navraag bij de Technische Dienst en of ruggenspraak met het Secretariaat van de RvM, in deze mevr. Ormskerk, zeker boven water gekomen moeten zijn welke spullen al waren afgeschreven en verplaatst. Dit heeft de directeur duidelijk nagelaten te doen. Eerdergenoemde mevr. Muskiet heeft kennelijk opzettelijk nagelaten de interne structuren te consulteren en rauwelijks de aangifte te doen.

Ik citeer:

"..nadat de huidige president publiekelijk een oproep had gedaan om de goederen die ontbraken, om deze terug te bezorgen om te voorkomen dat de politie hiermee zou worden belast, zijn enkele apparaten en meubilair terugbezorgd op het Kabinet van de VP. Deze werden terugbezorgd door zekere Ramkhelawan..."

Dit is misleidend en onwaar. In mijn proces-verbaal is duidelijk aangegeven dat, alhoewel er spullen terug bezorgd zullen zijn, door personeel in de periode na de Regeringswisseling, is er pas na afstemming tussen de ex-VP en de huidige VP betreffende een schenking van spullen aan het Doveninstituut, de spullen afgeschreven per memo van 8 juli 2020, terug geschonken met het doel, deze verder te doen toekomen aan het Doveninstituut.

Deze set aan afgeschreven spullen ten behoeve van schenking, behoorden aldus niet meer aan de Staat toe, maar zijn wederom geschonken aan de Staat. De beweegreden van de weder-schenking van deze specifieke goederen aan de huidige VP is aldus niet vanwege de oproep van de President, maar vanwege het feit dat:

1. de schenking aan het Doveninstituut nog niet had kunnen plaatsvinden door de hals-over-kop één maand vervroegde Regeringswisseling,
2. het nog niet in plaats hebben van optimale beveiliging van het pand aan de Nassylaan voor de spullen waarbij zowel de spullen als het pand beschikbaar gemaakt dienden te worden voor het Doven Instituut,
3. en het feit dat op een gegeven moment de huur van het Pand werd opgezegd door het Kabinet van de VP, waarvan de reden nog onduidelijk is.

Al het bovenstaande heeft mij genoopt de huidige VP te contacten zodat hij de apparatuur in ontvangst kon nemen, om zelf als nieuwe VP de schenking te doen aan het Doveninstituut, liefst met een Pand zoals dat in de eerste plaats de wens was van het Instituut.

Ik citeer:

“..apparatuur door Ramkhelawan was bezorgd op het Kabinet VP werd deze in ontvangst genomen door de heer GODEKEN en onderworpen aan een controle..”

Hieromtrent het volgende:

Het belangrijk feit dat de verbalisant weggelaten heeft in dit resume, en zeker teruggevonden zal worden de diverse Processen-verbaal, is dat de spullen *in ontvangst genomen zijn door de ODAD mevr. Sarijoen*, die de spullen *met foto's van de staat waarin de spullen zich begaven* ontvangen heeft, **en deze heeft afgetekend voor akkoord**. Daarbij is nimmer bezwaar aangegeven of aangetekend door de ODAD. Terwijl met name de schade, zoals later vermeld door de afdeling Forensische Opsporing (van KPS), aan het scherm met het blote oog te zien zou moeten zijn geweest.

Vermeldenswaard is dat **opzettelijk ontlastend materiaal is weggelaten uit het resume** zoals onder meer het verhoor van dhr. Doerga, hoofd van de Communicatie Unit, dat aangeeft dat men hier te maken heeft gehad, met afgeschreven elektronisch apparatuur die niet meer bruikbaar geacht werden voor de overheidsdienst qua kwaliteitseisen, alsmede dat er ook al een nieuwe bestelling aan apparatuur gedaan was, en dat de opname en productiewerken al ruim een half jaar eerder al werden uitbesteed aan het bedrijf SASRA Media. *Desalniettemin was de apparatuur wel in goed genoeg staat en geschikt om een andere doelgroep te kunnen dienen*, in dit geval het Doveninstituut. Immers de apparatuur was 2 jaren oud en de foto's die de status van de apparatuur bevestigende, bleken toegevoegd te zijn bij de *afgifte* aan de ODAD op 11 augustus 2020.

Het bevreemdt ook dat *pas naderhand* de afdeling ICT aangeeft dat er een zevental onderdelen “vermoedelijk” en, op de koop toe zelf-beoordelend, “opzettelijk” vernield of beschadigd zouden zijn.

Ik citeer:

“..aangeschaft. De levering is hierbij gegund.. voor een bedrag van SRD 179.935”

Het is van belang hierbij stil te staan, SRD 179.935, omdat er berichten en boodschappen in de gemeenschap verspreid werden als zou de waarde liggen van SRD 200.000, SRD 500.000 tot zelfs SRD 1,5 miljoen. En alsof het al duidelijk was hoe en wie de vernielingen hadden aangebracht aan de zevental apparatuur, waarvan de reparatie niet hoger zal liggen dan USD 4000, en de hele gemeenschap hiermee bezig wordt gehouden. Dit terwijl het land geteisterd wordt door ernstige misdrijven zoals roofovervallen, moorden, verkrachtingen, money-laundering, drugshandel, en mensensmokkel.

Ik citeer verder:

“Opvallend hierbij is dat dezelfde apparatuur is gebruikt bij de inauguratie en kort erna, terwijl deze apparaten conform een memo d.d. 8 juli 2020, werden afgeschreven wegens defecten, slijtage en **“niet voor de dienst bruikbaar”** waarbij deze ook wordt goedgekeurd door de ex-Vice-President.”

Hieromtrent het volgende:

Nu is het voor de ervaren ambtenaar en zeker voor een directeur, in deze mevr. Muskiet, een trieste zaak dat een dergelijk hooggeplaatste functionaris niet bekend zou zijn met het feit dat afgeschreven goederen doorgaans wel

degelijk geschikt zijn voor nader gebruik. Dit feit is makkelijk te begrijpen als wij bijvoorbeeld de afschrijvingen van voertuigen of meubilair voor de geest halen.

De eerlijkheid gebiedt mij aan te geven dat minieme doorgave van kennis en gebruiken door vergrijzing binnen de ambtenarij een realiteit is waarmee er dagelijks geworsteld wordt, en dat de overdracht van kennis en gebruiken op veel hoger tempo wenselijk is en door elke ambtenaar gezien moet worden als "part of the job". Dit excellent gedrag nastreven is essentieel willen wij niet dat de overheidsadministratie in een totale chaos wegzakt.

Nochtans, **diende de directeur vanuit haar functie op de hoogte te zijn van zaken**, en niet met een dergelijk misleidende verklaring te komen als zou het nader gebruik van afgeschreven apparatuur haar moeten bevreemden.

Bij navraag zou de directeur dan ook te weten gekomen moeten zijn, dat het bedrijf waar de video -en fotoproducties uitbesteed waren, niet beschikbaar was in en rondom de periode van de Regeringswisseling en dat de nieuwe apparatuur (ter vervanging van de oude) ook nog niet geleverd was, waardoor teruggevallen *moest* worden op de afgeschreven apparatuur. Immers was deze de enige apparatuur ter beschikking en hadden die de begunstigde t.w. het Doveninstituut nog niet bereikt vanwege het niet beschikbaar hebben van een veilig pand om de afgeschreven apparatuur onder te brengen.

Dit alles zou middels communicatie en afstemming met de leiding van het kabinet en o.a. het hoofd van de Communicatie Unit dhr. Doerga gemakkelijk bekend moeten zijn geworden.

Ook zou zij middels afstemming met de leiding, zij kennis gedragen kunnen hebben van het feit dat de apparatuur pas afgegeven c.q. terug geschonken was door dhr. Ramkhelawan aan de Staat, na afstemming tussen de ex-VP en de huidige VP en als eindbestemming had het Doveninstituut. Al met al is het duidelijk dat de directeur vanwege haar soloactie de plank totaal misgeslagen heeft, ook mede door de wijze van, en tekort aan communicatie op de werkvloer.

T.a.v. verklaringen in het resume, waar herhaaldelijk aangegeven staan "in opdracht van de ex-VP" het volgende:

Als wij het gehad zouden hebben over een burger die de opdracht gegeven zou hebben zou dat inderdaad "verdacht" kunnen overkomen. Maar als de leidinggevende niet de "opdrachten" geeft, wie dan wel?

De opdrachten of liever gezegd "instructies" worden vanuit de verantwoordelijkheid en in het ambt gegeven, en behoeven aldus geen extra lading van zogenaamde dwang, zoals in de term "opdracht" getracht wordt aan te brengen.

Als leidinggevende in de uitvoerende macht, gaf ik dagelijks wel tientallen van dergelijke instructies. Voor mijn persoon, is het aldus normaal gebruik om zulke instructies te geven, ook instructies regarderende stukken die ik naderhand moet tekenen, als deze langs de deskundigen c.q. ambtenaren gepasseerd zijn en middels parafen en of handtekeningen van voorafgegane personen voorzien zijn.

Als ik nu moet gaan twijfelen aan alle duizenden stukken die ik de afgelopen zeven (7) jaren getekend heb is het onbegonnen werk. Je werkt met een zekere mate van vertrouwen, en gedelegeerde deskundigheid die je verwacht van subalterne ambtenaren die het voorwerk doen.

De term "opdracht" is daarom ook niet op zijn plaats, zeker niet in de ambtenarij. Begrippen zoals "instructie" en "vraag" hebben beter een plaats in dit soort betrekkingen, en zelden de term "opdracht" die de lading heeft van dwang.

Over de verklaring van, en de referenties naar de heer Dankerlui, hoofd afdeling ICT het volgende:

Ondanks de onervarenheid van de heer Dankerlui in de ambtelijke procedure voor afschrijvingen, is **de afschrijving van 8 juli 2020 correct verlopen**. Objectief gezien heeft hij kennelijk niet begrepen wat de inhoud en werking van de afschrijvingsclausule in de memo "**niet meer bruikbaar voor de dienst**" was. Door deze onwetendheid heeft hij mijn inziens nagelaten zelf de toetsing te doen middels navraag of de apparatuur al dan niet voldeed aan de kwaliteitseisen en verwachtingen van de overheidsdienst.

Alhoewel hij wist, dat de mediaproducties al een geruime tijd (pakweg een half jaar) door de dienst uitbesteed was, vanwege ontevredenheid over de kwaliteit van de producties, zoals in het proces-verbaal van het hoofd van de Communicatie Unit dhr. Doerga is aangegeven.

Geconcludeerd kan worden dat de heer Dankerlui door dit voorval slechts een subjectief gevoel overgehouden had, over de afschrijving van 8 juli 2020; een "gevoel" dat de apparatuur slechts 2 jaren oud was.

Dit was ook naar mijn oordeel, de gezamenlijke conclusie bij de confrontatie verhoren met de heren Dankerlui en Ramkhelawan. De heer Dankerlui zal dat wel bevestigen.

Tijdens dat verhoor is ook aan de orde gekomen dat dit subjectief gevoel bij dhr. Dankerlui alleen maar versterkte door de bedreigingen vanuit de huidige Regering dat ongeacht of spullen afgeschreven waren of niet de Politie te pas

zou komen om de spullen terug te halen. Immers, dit blijkt ook uit een Whatsapp bericht die hij naar mij stuurde.

Vermeldenswaard is dat dit bericht door enkelen in de gemeenschap omgekeerd geïnterpreteerd wordt, als zou IK onzeker zijn over de goederen, en die eerder in MIJN bezit zouden zijn geweest. Dit is onwaar en moet in de omgekeerde zin in het Whatsapp bericht gelezen worden.

Maar zoals ik al eerder stelde, was de afschrijving correct verlopen en is zijn memo c.q. verzoekschrift naderhand ook door mij getekend.

Ook vermeldenswaard is dat **de ervaren secretaris van de RvM, mevr. Ormskerk aanwezig was, en ook de toevoeging van de clause "niet bruikbaar voor de dienst" geadviseerd heeft**, daar er geen vigerende Wetgeving is op het stuk van afschrijving van Staatsgoederen.

Helaas heeft dit alles, erin geresulteerd dat de heer Dankerlui vanwege zijn subjectief gevoel, zich naderhand niet meer terug kon vinden in de afschrijving, althans zoals hij dat zelf aangeeft: dat de memo valse informatie bevatte. Het ligt natuurlijk aan de verhoortechniek van de Politie toegepast op de heer Dankerlui, om de verdachtmaking zo sterk mogelijk en compleet te maken.

De heer Dankerlui heeft kennelijk voor het eerst een afschrijving gedaan en was daarbij duidelijk onbekend met de gebruikelijke Regelgeving en afschrijvingsclausule "niet meer bruikbaar voor de dienst".

Ook vermeldenswaard is zeker dat de heer Dankerlui, nimmer geprotesteerd heeft, een ander advies uitgebracht heeft, geweigerd heeft of tot zelfs extremere middelen is overgegaan zoals bijvoorbeeld verlof aanvragen of stappen naar de bond. Aldus kan er nimmer sprake geweest zijn van dwang.

Dan begrijpt u dat alvorens ik mijn handtekening plaats onder een stuk, ik te goedertrouw ervan uitga dat deskundigen hun werk hebben gedaan, ik hooguit een gebruikelijke grammaticale hoef te doen. Immers ik moeten kunnen afgaan op mijn ondersteunende diensten.

Voorts is het meer dan duidelijk dat er noch sprake is van valse informatie in de memo, noch dat er valsheid in geschrifte of uitlokking zou hebben kunnen plaatsvinden, aangezien de vigerende minimale regelgeving toegepast is bij de afschrijving, namelijk met de toevoeging van de clause c.q. zinssnede "**niet meer bruikbaar voor de dienst**", en deze derhalve correct afgehandeld is. Ten overvloede kan aangegeven worden dat de instructie gegeven was te "kijken welke spullen mogelijk afgeschreven konden worden" t.b.v. het Doveninstituut.

Ten aanzien van de verklaring van mevr. Raghoe, directeur Algemene Zaken op het Ministerie van Binnenlandse zaken, het volgende:

Het meest opvallende in de verklaring van mevr. Raghoe zijn de tegenstrijdigheden.

*Ten eerste, dat zij zelf aangeeft **niet bekend te zijn met de procedure van afschrijving op het Kabinet van de VP**, maar vervolgens wel breed uitweidt over de ambtelijke loop van, en procedures die, gehanteerd worden bij afschrijvingen. De zaak is des te opvallender als in beschouwing wordt genomen dat het *algemeen bekend is dat er helemaal geen procedures schriftelijk zijn vastgelegd, en meer nog, deze niet bestaan in de Comptabiliteitswetgeving.**

Ten tweede, dat zij aangeeft dat het algemeen bekend is dat ICT apparatuur minimaal vijf jaar of ouder moet zijn, terwijl voor kantoor meubilair dat tien jaar of ouder is, en dat dit een mondelinge afspraak geweest is, tussen haar en de Minister van Binnenlandse Zaken; *maar direct vervolgt* door aan te geven dat apparatuur alleen afgeschreven wordt *indien die niet meer te gebruiken is, dus niet voor de dienst en ook niet voor andere doeleinden*. Beschouwen wij de eerdere stelling van mevr. Raghoe kan opgemerkt worden dat verouderde spullen uiteraard nog bruikbaar zijn, zie daar wederom een tegenstrijdigheid.

Los van de tegenstrijdigheden, komen frappant genoeg deze verklaringen geheel overeen met de verklaring van de heer Leysner en mevr. Muskiet, terwijl **mevr. Raghoe zelf niet werkzaam is op het Kabinet van de VP**, maar aangesteld is als *directeur op het directoraat Algemene Zaken van het Ministerie van Binnenlandse Zaken*.

Ten derde, alhoewel zoals zij eerder **aangaf niet de Procedure te kennen** van afschrijving op het Kabinet van de VP, zij ook overgaat tot oordelen dat:

1. dhr. Dankerlui niet bevoegd zou zijn de afschrijving te doen,
2. de cc naar mevr. Muskiet gericht moest zijn,
3. en verder aangeeft dat zij de memo doorgeleid heeft naar haar afdeling BFZ, daar zij van mening is dat **niet de juiste procedure is gevolgd**,

Deze zijn precies de zogenaamde procedurele zaken waar mevr. Raghoe in de eerste instantie zei, helemaal geen weet van te hebben.

Met klem moet gesteld worden dat al hetgeen mevr. Raghoe uitgebreid aanhaalt t.a.v. procedures, zeker niet de procedures zijn van goed gebruik op het kabinet van de VP, noch de procedures zijn, die algemeen gebruik zijn bij

de overheidsdienst. Ten overvloede herhaal ik dat *algemeen bekend is dat er helemaal geen procedures schriftelijk zijn vastgelegd, en meer nog, deze niet bestaan in de Comptabiliteitswetgeving t.a.v. afschrijvingen, en de ambtenarij moet terugvallen op goede gebruiken.*

Ten vierde, geeft mevr. Raghoe aan dat een procedure genoemd in een beschikking van Financiën van 2007 niet is nageleefd. Met referte naar de beschikking van de Minister van Financiën van 13 augustus 2007, die *vermoedelijk* een procedure zou aangeven voor afschrijvingen, is komen vast te staan dat:

1. De beschikking nimmer refereert naar de “afschrijving” van goederen, maar echter verwijst naar de “afkeuring” van landsgoederen.
2. De beschikking gebaseerd is op een verouderde wet van 1952 betreffende de comptabiliteit, en deze beschikking dus vervallen en niet vigerend is.
3. Het proces van “afkeuring” zoals die in de genoemde beschikking staat aangegeven, dan nog aanknopingspunten biedt bij de afschrijving zoals die in de afschrijving van 8 juli 2020 heeft plaatsgevonden namelijk, dat een deskundige bijgehaald wordt en dat de leidinggevende het akkoord geeft.

Het bovengenoemde zou mevr. Raghoe als directeur in één oogopslag moeten kunnen concluderen uit de beschikking, of al eerder geweten moeten hebben; aldus, dat de genoemde beschikking al vervallen is, en niet vigerend oftewel geldend is.

Vermoedelijk heeft mevr. Raghoe vanwege haar kort dienstverband in de functie van directeur zich gewaagd aan uitspraken en oordelen die slechts met

ervaring over de regelgeving en goed gebruik m.b.t. afschrijvingen gedaan zouden kunnen, en mogen worden.

Ten aanzien van haar verdere opmerkingen zoals:

1. apparatuur alsnog gebruikt bij aantreden huidige VP
2. volgens haar is na inspectie gebleken dat er opzettelijke schade was aangebracht
3. dat er nooit eerder geklaagd was over problemen met apparaten
4. dat het om vrij nieuwe apparaten ging,

is het onvoorstelbaar hoe mevr. Raghoe op de hoogte kon zijn van al deze zaken, (die eveneens ook niet alle op waarheid berusten) die plaats hebben gevonden op het Kabinet van de VP. **Immers zij is niet op het Kabinet werkzaam.**

Het vermoeden is dat alvorens de verklaringen af te leggen, zij zich in deze zaak heeft laten informeren en of laten instrueren door medewerkers van het Kabinet van de VP, en wel in haast identieke bewoordingen van deze medewerkers.

Ten aanzien van de vele ambtelijk onjuiste verklaringen van de heren Leysner en Bihari kan ook nota genomen worden in het Resume.

Ik herhaal. Frappant is dat in het gehele resume alleen belastend materiaal en geen ontlastend materiaal is toegevoegd, zoals o.a. het verhoor van dhr. Doerga, hoofd van de Communicatie Unit, die nadrukkelijk aangeeft dat reeds zes maanden de apparatuur, die beweerd wordt door Raghoe, Leysner en Bihari dat ze nog niet afgeschreven konden worden, reeds als niet meer voor de dienst bruikbaar geacht werd. **Dat geeft ook aan dat "afschrijving" en "niet**

bruikbaar voor de dienst” als synoniemen gebruikt worden in de praktijk.
Niet bruikbaar voor de dienst betekent geenszins dat het afgekeurd is, en derhalve nog geschikt zou zijn voor gebruik door derden.

Als uitvloeisel van mijn contacten met Wiren bij ons allen bekend van de filmvoorstelling “WIREN THE MOVIE”, lag het in de bedoeling, hetgeen ook bekend was bij andere ambtenaren binnen het kabinet, om deze goederen nadat het gebouw beveiligd was, te schenken aan het Doveninstituut.

Het is dan zeer de vraag als ik, na zulks kenbaar gemaakt te hebben, ook aan mijn ambtenaren, over te gaan tot vernieling van dezelfde apparaten en of anderen daartoe zou aanzetten.

Concluderend:

het motief van alle strafbare feiten ontbreekt derhalve in zijn geheel.

NADERE BESPREKING VERMEENDE STRAFBARE FEITEN

Het verzoek van de Procureur-Generaal is gebaseerd op drie vermeende strafbare feiten te weten:

Valsheid in geschrifte al dan niet tezamen en in vereniging

Verduistering eveneens al dan niet tezamen en in vereniging

Vernieling eveneens zoals eerder gesteld

Uit het resume blijkt het volgende

Vaststaat, dat er vernielingen zijn aangebracht aan de apparaten, blijkende zulks uit het rapport uitgebracht door de Forensische Opsporing.

De vraag blijft overeind staan door wie de vernielingen zijn aangebracht en wat de financiële schade is, van die vernielingen is niet vastgesteld.

Thans de valsheid in geschrifte.

Het betreft hier een memo van 8 juli 2020 waarbij de ex-VP voor akkoord heeft getekend, nadat de vermelding **“niet bruikbaar voor de dienst”**, door de **secretaris van de RVM** zulks had bijgeschreven.

Niet bruikbaar voor de dienst heeft in deze memo niet de betekenis van niet geschikt voor andere doeleinden hetgeen blijkt uit het verhoor van Adhin, immers uit het verhoor van mevr. Etnel van het Doveninstituut, blijkt dat er wel een toezegging was voor een ruimte, echter kon die ruimte nog niet gebruikt worden. Het moest ingericht worden.

Het feit dat de apparaten gebruikt zijn bij de inauguratie van de huidige VP geeft aan dat de goederen nog bruikbaar waren, echter heeft Adhin geen

gebruik gemaakt van de apparaten, blijkende zulks dat hij, Adhin, reeds zes maanden eerder alle foto -en videoproducties had uitbesteed.

Bovendien is het een feit van algemene bekendheid, dat de ex-VP als uiteindelijke verantwoordelijke ook als laatst de memo heeft getekend die volgens de verklaring van mevr. Raghoe, die geen technicus is, aangeeft dat de afschrijvingsperiode vijf jaar moet zijn.

Natuurlijk had het op de weg van mevr. Raghoe gelegen om de ex-VP te informeren over het bestaan van een beschikking van 2007 hetgeen zij nadrukkelijk verklaart bij de politie op de wijze waarop afgeschreven goederen worden geadministreerd. De beschikking is niet meer van kracht daar die gebaseerd is op de verouderde wetgeving ten aanzien van de Comptabiliteit van 1952.

Het ontgaat de politie dat de schuld vraag met betrekking tot de valsheid in geschrifte niet duidelijk is, immers de VP tekent de memo nadat alle andere subalterne ambtenaren het voor "gezien" hebben getekend.

De verduistering.

Verduistering heeft als constituerend element juist het ten eigen bate aanwenden van een goed. De enkele omstandigheid dat de goederen zijn terugbezorgd, geeft aan dat er nooit een intentie was om de goederen te houden.

Bovendien heeft de huidige VP dhr. Brunswijk niet ontkend, dat er schenkingen zouden worden gedaan. Hier over is er ook gecommuniceerd en was afgesproken dat de huidige VP de schenking zou doen.

Ten bewijze hiervan mag worden vermeld dat bij de overdracht naast de huidige VP, Dr. E. Jozefzoon aanwezig was die zulks eventueel zou kunnen bevestigen.

De vernieling zoals de aangeefster mevr. Muskiet zulks aangeeft

Niet is komen vast te staan wanneer de vernielingen hebben plaats gevonden, immers de aangifte is gedateerd 17 september 2020, langer dan één maand na de afgifte van de goederen op 11 augustus 2020. Nu alle drie personen die thans verdacht worden, ontkennen zich schuldig te hebben gemaakt aan de vernieling kan met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid worden aangenomen, dat de apparaten nadat zij waren afgeleverd op 11 augustus en in ontvangst getekend door de Onderdirecteur Administratieve Diensten (ODAD), opzettelijk zijn vernield. In de periode dus, waar de apparaten onder de verantwoordelijkheid van mevr. Muskiet waren.

Zonder enige opmerkingen te maken over mevr. Muskiet moet worden vastgesteld dat de aangifte door haar gedaan en zoals eerder verwoord niet als grondslag kan dienen voor de in staat van beschuldigingstelling van de gewezen ambtsdrager.

Uit een plaatselijk onderzoek door de politie is komen vast te staan dat de goederen zijn vervoerd van mijn huis naar het kabinet van de VP. De goederen zijn opgehaald door dhr. Ramkhelawan, van dezelfde plek alwaar zij enkele dagen eerder geplaatst waren door dhr. Dankerlui, met dien verstande dat de goederen nimmer door mij noch door mijn huisgenoten zijn aangeraakt noch verplaatst.

De vernielingen kunnen in alle redelijkheid ook naderhand zijn geschied. De ODAD Mevr. Sarijoen indien en voor zover, de schade bijvoorbeeld aan het scherm met het blote oog te zien was had zulks ook moeten vaststellen.

Bovendien blijkt uit het verhoor van dhr. Keizer die ruiterslijk toegeeft dat hij zijn eigen kapotte camera heeft verwisseld met één van de ingeleverde afgeschreven camera's, is het zeer de vraag wat hij nog meer heeft gedaan. De vernummering is deskundig geschied zoals de Forensische Opsporing zulks heeft vastgesteld.

Zoals in het hiernavolgende zal blijken heeft dhr. Dankerlui in geen enkele verklaring aangegeven dat nadrukkelijk deze specifieke apparaten afgeschreven moesten worden. De algemene instructie was "kijk wat mogelijk afgeschreven moet worden" en voor de rest is het overgelaten aan de desbetreffende deskundigen.

Uit het resume blijkt, dat de nieuwwaarde van de goederen in 2018 bedroeg SRD 179. 935 (een honderd negen en zeventig duizend negen honderd vijf en dertig surinaamse dollars). Zulks vastgesteld door de aangeefster geeft aanleiding om na te gaan indien en of de in staat van beschuldigingstelling in politiek bestuurlijk opzicht in het algemeen belang moet worden geacht zoals artikel 5 van de wet in staat van beschuldiging stelling, zulks voorschrijft.

Immers, het betreft hier een gewezen VP die bovendien bij schrijven heeft aangegeven de schade te willen voldoen, **zonder schuld te bekennen**, en evenzo door de huidige VP is beaamd.

De huidige VP heeft publiekelijk kenbaar gemaakt dat verdere vervolging buiten beschouwing kan worden gelaten, indien de schade is voldaan waartoe

thans opnieuw, wellicht ten overvloede, een aanbod wordt gedaan, en wel zonder bekennen van schuld, **daar uit het gebeuren en de verwickelingen, de imago schade in geen enkele evenredigheid is met de maatschappelijke schade**, noch voor de persoon Adhin, noch voor het land.

De bedoelde evenredigheid wordt pikanter als in beschouwing wordt genomen, dat onze President op 16 november in het parlement, nog voordat de voorgeleiding en de in verzekeringstelling bij de Hulp Officier had plaats gevonden, reeds had aangegeven dat Adhin in verzekering is gesteld. Ik was perplex het persoonlijk mee te maken ter plekke op de televisie waar de president de mededeling deed midden in mijn voorgeleiding. Voor het gemak wordt verwezen naar mijn bevel tot in verzekeringstelling gedateerd 16 november (zie bijlage) met daarop de vermelding van het tijdstip van voorgeleiding 13:30u en de uitspraak van de President rond 12u in het Parlement.

Deze enkele mededeling heeft het land reeds ernstig geschaad, immers de President behoorde niet op de hoogte te zijn van de vervolging.

Het heeft mij in deze zaak wel degelijk beziggehouden, zeker in een rechtstaat die deze president voorstaat, dat een lid van het Openbaar Ministerie in deze de Advocaat-Generaal mevr. Paragsingh, die eveneens belast is met Constitutionele Zaken zitting heeft in de Presidentiele Commissie "oneigenlijk gebruik publieke goederen", en derhalve dient te rapporteren aan de President en niet de Procureur Generaal. Gevoegelijk kan dan worden aangenomen dat naast rapporteren er ook instructies worden gegeven.

Uit het Resume blijkt dat de aangifte van mevr. Muskiet is gedaan bij mevr. Paragsingh die de ondervoorzitter is van eerdergenoemde Presidentiele Commissie.

WET IN STAAT VAN BESCHULDIGING STELLING EN VERVOLGING POLITIEKE AMBTSDRAGERS

Vermoedelijk delict binnen het Ambt

De uitspraak en beschikking van de Rechter-Commisaris d.d. 20 november 2020 die overeind staat, ook na de uitspraak van het Hof waar het Openbaar Ministerie niet-ontvankelijk is verklaard, geeft aan dat het hier betreft een vermoedelijk **ambtsdelict**, en geen delict buiten het ambt.

Beoordeling van de vordering

De Memorie van toelichting, in het algemeen gedeelte, van de *Wet In Staat Van Beschuldigingstelling en vervolging Politieke Ambtsdragers*:

Ik citeer:

“...maar dat De Nationale Assemblee slechts te beoordelen heeft of een strafrechtelijke vervolging van een zittende politieke ambtsdrager het politiek spectrum ernstig zal verstoren met alle negatieve gevolgen....dan wel indien het een gewezen politieke ambtsdrager betreft niettemin de maatschappelijke rust ondergraven kan worden.”

Hieromtrent het volgende:

De maatschappelijke onrust die deze zaak teweeg heeft gebracht en mogelijk kan brengen, mede dat de zaak op zich door de gemeenschap als haast irrelevant wordt geacht om er op een dergelijke onnodige politieke wijze en een dergelijke strafrechtelijke vervolging mee om te gaan, en mede ondersteund door de mening en houding van de huidige VP dat de zaak makkelijk af te handelen is middels betaling, en wij niet op een dergelijke wijze

dienen om te gaan met gewezen ambtsdragers in een weinig zeggende zaak als deze, **is reden temeer de in staat van beschuldiging af te wijzen**, zodat een verdere eventuele schikking, zonder schuld te bekennen, en afstemming kan plaatsvinden met het kabinet van de VP.

Artikel 5 van de voornoemde wet stelt, ik citeer:

*"..doch beoordeelt uitsluitend of zijn of haar vervolging in **politiek bestuurlijk opzicht** in het **algemeen belang** moet worden geacht."*

Zonder te komen op de beoordeling van de gronden voor vervolging (t.n. Valsheid in geschrifte al dan niet tezamen en in vereniging, Verduistering eveneens al dan niet tezamen en in vereniging en, Vernieling eveneens zoals eerder gesteld)

...maar wel op de beoordeling waar De Nationale Assemblee wel bevoegd bij is namelijk het **politiek bestuurlijke** en of datgeen in **algemeen belang** zou zijn, het volgende:

Niet de *valsheid in geschrifte* beschouwende maar het *fenomeen van afschrijving zelf*, dat in het *domein van het politiek-bestuurlijke* valt en een gebruikelijke ambtelijke handeling is, kan wel degelijk een uitspraak gedaan worden over de wettelijke basis die mist op dit stuk en slechts "goed gebruik" in de afgelopen 70 jaar leidend is geweest. Dit is van belang daar wij zodoende op voorhand te weten komen dat, men zich niet kan beroepen op wetgeving, en dat derhalve handelingen in die sfeer ook niet strafbaar gesteld kunnen worden bij wet. Niemand kan dus aangerekend worden voor iets dat niet bij wet strafbaar is gesteld of geregeld. Voorts dat het minimaal gebruik van de toevoeging "**niet meer bruikbaar voor de dienst**" en de praktische checks

daarbij t.a.v. de bruikbaarheid a.d.h.v. eisen van de dienst, zijn aldus van oudsher leidend geweest.

Ook in dit geval blijkt overduidelijk dit “goed gebruik” toegepast te zijn bij de afschrijving, en geeft volledige legitimiteit aan de afschrijving en wordt die aldus als valide beschouwd. Het op voorhand weten van deze politiek-bestuurlijke feiten geeft ons weliswaar inzicht in waar een eventuele vervolging in zal uitmonden. Alle extra informatie; vals of niet in een memo van afschrijving, alle “al dan niet tezamen en in vereniging” stellingen zal dan niets uitmaken ten aanzien van de legitimiteit van een afschrijving, daar wij op voorhand weten dat wetgeving ontbreekt maar wel aan de minimale voorwaarde van het goed gebruik “niet bruikbaar voor de dienst” bij een afschrijving strikt politiek-bestuurlijk voldaan is geweest.

In **politiek bestuurlijk opzicht** bekeken, wordt het *politiek bestuurlijk handelen* bij de overheidsdienst geregeld door wet -en regelgeving en goede gebruiken in het bestuurlijke. Daar het hier betreft de afschrijving van apparatuur, mag geconcludeerd worden dat er **strikt gehandeld is conform de gebruikelijke regelgeving oftewel de ambtelijke criteria voor afschrijvingen gebruikmakend van de afschrijvingsclausule “niet meer bruikbaar voor de dienst”** die haar aanknopingspunt minimaal vindt in verouderde wetgeving zoals de Comptabiliteitswet 1952 met de formulering “niet meer door de dienst benodigd zijn”, en al vanaf toen sinds jaar en dag binnen het overheidshandelen gebruikt wordt. Het aspect “afschrijving” is ook niet opgebracht in de vernieuwde wetgeving Comptabiliteitswet 2019 noch zijn er procedures vastgelegd hieromtrent, *en wordt nochtans de gebruikelijke en bekende regelgeving van oudsher vervolgd.*

Deze ambtelijke clausule is in de regelgeving net zo bekend als de clausule “gewijzigde beleidsinzichten” en is één van de vele ambtelijke formuleringen die binnen de overheidsadministratie gebruikelijk en vigerend zijn.

Vast staat dat:

Ten eerste; de ambtelijke afschrijvingsclausule “niet meer bruikbaar voor de dienst” gehanteerd en toe past is voor de afschrijving 8 juli 2020. Dit is ook de toevoeging geweest van de doorwinterde ambtenaar in deze mevr. Ormskerk, de secretaris van de RvM.

Ten tweede; bij de toepassing van dit criterium “niet meer bruikbaar voor de dienst”, op basis van de kwaliteitseisen van de overheidsdienst, is ook overtuigend, dat de apparatuur c.q. mediaproducties:

- a. al ruim een half jaar niet meer voldeden aan de kwaliteitseisen zoals de dienst gesteld heeft,
- b. de uitbesteding van de mediaproducties al in 2019 had plaatsgevonden (aan het bedrijf SASRA),
- c. er ook al ter vervanging van de betreffende apparatuur, een aankoop van nieuw apparatuur in de pijplijn was.
- d. Het bovenstaande is aangegeven door het Hoofd van de Communicatie Unit dhr. Doerga in zijn proces-verbaal, dat frappant genoeg is weggelaten uit het resume.
- e. En dus de apparatuur voor de overheidsdienst niet meer bruikbaar geacht kon worden. Desalniettemin was de apparatuur nog geschikt, ten hoeve van derden met minder strenge kwaliteitseisen, en beschikbaar kon worden gesteld middels schenking.

Ten derde; de Comptabiliteitswet geeft verder geen *procedure* aan voor afschrijvingen. Daar valt men wederom terug op goede gebruiken en zoekt men in de praktijk ondersteuning van ervaren ambtenaren die er kennis van dragen en kunnen toepassen.

Met referentie naar een beschikking van de Minister van Financiën van 13 augustus 2007, die *vermoedelijk* een procedure zou aangeven voor afschrijvingen, is komen vast te staan dat:

4. De beschikking nimmer refereert naar de “afschrijving” van goederen, maar echter verwijst naar de “afkeuring” van landsgoederen.
5. De beschikking gebaseerd is op een verouderde wet van 1952 betreffende de comptabiliteit, en deze beschikking dus vervallen en niet vigerend is.
6. Het proces van “afkeuring” zoals in de genoemde beschikking staat aangegeven, dan nog aanknopingspunten biedt bij de afschrijving zoals die in de zaak van 8 juli 2020 heeft plaatsgevonden namelijk, dat een deskundige bijgehaald wordt en dat de leidinggevende het akkoord geeft.

Verdere meningen en gedachteswisselingen van ambtenaren opgenomen in het Resume met de vele tegenstrijdigheden op het stuk van afschrijving en procedures, kunnen dan ook **niet als leidend beschouwd worden** tegenover het strikte ambtelijke gebruik van de vigerende regelgeving met de afschrijvingsclausule “niet meer bruikbaar voor de dienst” en het ontbreken van verdere procedures in de Comptabiliteitswet. Zoals al eerder gesteld **worden aldus “afschrijving” en “niet bruikbaar voor de dienst” als synoniemen gebruikt in de praktijk.**

Het moet uitdrukkelijk gesteld worden dat er geen wetgeving tot nu toe ontwikkeld is die genoegzaam **afschrijvingen** van goederen van de Staat regelen in Comptabiliteitswetgeving doch slechts Regelgeving aan de hand van goede gebruiken. Dat heeft ook decennialang zo plaatsgevonden bij de overheidsdienst.

Kan dus ten overvloede aangegeven worden dat als men zich niet kan beroepen op wetgeving, dat handelingen in die sfeer ook niet strafbaar gesteld kunnen worden bij wet. Niemand kan dus aangerekend worden voor iets dat niet bij wet strafbaar is gesteld of geregeld.

Rest voor de ambtenaar dan nog de vigerende regelgeving en goede gebruiken toe te passen, zo ook in de zaak van afschrijvingen.

*Gezien de apparatuur volgens de gebruikelijke regelgeving van decennia is afgeschreven, kan er nimmer sprake zijn geweest van **vervalsing**, immers hoe kan er van vervalsing gesproken worden over een legitieme administratieve handeling, in deze een afschrijving, waar de wettelijke grondslag voor ontbreekt, maar de minimale grond namelijk "niet meer bruikbaar voor de dienst" in acht is genomen.*

Ook kan er bij de verdere afhandeling dus ook nimmer van **verduistering** gesproken worden, daar er *geen verdere procedures voor afgeschreven goederen die niet meer de Staat toebehoren*, beschreven staan in de Comptabiliteitswet ten aanzien van begunstigde, bestemming of verplaatsingen van goederen na afschrijving.

Ook is er dan geen sprake van **vernietiging aan staatseigendommen**; zeker niet tot op het moment dat de weder-schenking aan de Staat plaatsvond op 11 augustus, met als verdere bestemming het Doveninstituut. Zelfs indien er

daadwerkelijk vernielingen zouden hebben plaatsgevonden voor de dato 11 augustus (dat hoogst onwaarschijnlijk lijkt gezien de verschillende verklaringen in het Resume en de processen-verbaal van getuigen en verdachten omtrent de goede staat van de goederen voor die datum), zouden dit immers “de facto” vernielingen aan *afgeschreven goederen* betekenen, goederen die geen eigendommen van de Staat meer waren.

In het licht van artikel 5 van de Wet, daar de vigerende werkwijze, die binnen het **politiek-bestuurlijk handelen** sinds jaar en dag, gehanteerd wordt op het stuk van afschrijvingen van goederen bij de overheid, en in deze zaak toegepast is, kan met klem gesteld worden dat er nimmer in **politiek bestuurlijk opzicht** onzuiver gehandeld is, zeker niet waar andere wetgeving op dit stuk niet aanwezig is.

Daar ook, in het licht van hetzelfde artikel van de wet, in **politiek bestuurlijk opzicht** er **afspraken zijn gemaakt tussen de ex-vp en vp** voor een overgangperiode ten aanzien van **wederzijds gebruik van manschappen en goederen**, is het duidelijk dat mevr. Muskiet deze afspraken veronachtzaamd heeft, door een aangifte buiten haar leidinggevende om te doen, dat zeker niet van goed bestuur betaamd. **Zeker binnen het kader van deze gestelde afspraken kan er dus nimmer sprake zijn geweest van verduistering, en is er altijd voldoende ruimte aanwezig geweest voor uitwisseling van manschappen en goederen, in goede afstemming, zoals het altijd al gebruikelijk is;** en dat binnen het kader van de genoemde afspraken, zeker in deze specifieke kwestie over de onduidelijkheid t.a.v. een afschrijving van apparatuur op 8 juli 2020, zaken verder afgehandeld kunnen worden.

Het is dus niet opportuun de vervolging van de gewezen ambtsdrager in te zetten, daar deze in **politiek bestuurlijk opzicht**, strikt volgens de vigerende en gebruikelijke Regelgeving gehandeld heeft dat ook mede bevestigd wordt uit gegevens in het Resume zelf, geplaatst tegen de achtergrond van de gebruikelijke ambtelijke afschrijvingsclausule, alsook vanwege het feit dat de *politieke-bestuurlijke ruimte* er nog steeds aanwezig is, voor afstemming en afhandeling van deze zaak binnen het kader van de al gemaakte afspraken tussen de ex-vp en de vp.

Ten aanzien van de **beoordeling van de vervolging in politiek bestuurlijk opzicht**, kan deze aldus zeker **niet in algemeen belang** worden geacht.

Het algemeen belang is er juist bij gediend, dat dergelijk **politiek bestuurlijk handelen** wordt toegejuicht, gezien het **conform het vigerend gebruik** plaatsvindt die dit politiek bestuurlijk handelen regelt. Zeker ook dat het algemeen belang erbij gediend is, dat **in alle rust en goed gemeen overleg** met de vp de zaak verder afgehandeld wordt, volgens de **lopende afspraken die met de VP zijn gemaakt in bijzijn van zijn secretaris en een derde persoon**.

Ook zijn er meerdere momenten geweest van contact met de huidige VP waarbij zaken zijn afgestemd en of afgesproken.

Vermeldenswaard is dat de **opmerkingen van de Vice-President dhr. Brunswijk in de media** omtrent "waarom men zo een "poehaa" maakt; de zaak kan met een schadevergoeding buiten proces worden afgedaan." Zie in dit verband artikel 4 van de wet RO, waarbij is bepaald dat de PG bij het hof van Justitie verplicht is de bevelen na te komen welke hem in zijn ambtsbetrekking **door of vanwege** de president worden gegeven. *Dat wil zeggen door de president, de Vice-President of de persoon die de Vice-President vervangt.*

M.a.w. de **opmerkingen van de Vice-President kunnen niet als onbevoegdlijk worden gekwalificeerd** daar deze bevoegdheid gebaseerd op artikel 3 wet Rechtelijke Organisatie, zodat een vervolging in algemeen belang niet wenselijk wordt geacht.

Met al het voorgaande is er **nimmer gekomen aan de beoordeling van de gronden voor vervolging, maar wel de beoordeling waar De Nationale Assemblee wel toe bevoegd is** namelijk betreffende het **politiek bestuurlijke** en het **algemeen belang** bij een eventuele vervolging.

Dat de zijdelingse aangifte van mevr. Muskiet, die geheel de sfeer uitademt van wraak en rancune gepaard gaande met onervarenheid en vermoedelijke opzet, en dat die aangifte vervolgens de **politieke rust en orde vertroebeld heeft** en de **politieke lopende afspraken verstoord heeft**, is evident.

Meneer de Voorzitter, geachte Commissieleden en toehoorders,

Ik meen dat de afwijzing van de vordering van de Procureur- Generaal op de eerdergenoemde gronden gerechtvaardigd is.

Ik verzoek uw commissie mijn betoog te willen hechten aan het verslag dat u zult opmaken en aanbieden opdat het daarvan integraal deel zal uitmaken.

Paramaribo, 7 december 2020

Gewezen Vice-President van de Republiek Suriname

Michael Ashwin Adhin